

Już wkrótce cudowna zmiana

Obj. 19-20

Halleluja! Zbawienie i chwała, i cześć, i moc
Panu, Bogu naszemu – Obj. 19:1.

Dwa piękne rozdziały opisują sposób, w jaki święci postrzegają koniec Wieku Ewangelii. Z naszego punktu widzenia dostrzegamy, że wszystkiemu, czego była w stanie dokonać ludzkość, brakuje chwały Bożej (Rzym. 3:23). Ustne przekazy, spisana historia i archeologia – wszystko to na różne sposoby świadczy o kamieniach milowych, czasach i historiach dokumentujących niepowodzenia ludzkości.

Pismo Święte naucza nas, że kiedyś istniał świat, który zakończył się potopem (2 Piotra 3:5-6). Po tym „pierwszym świecie” nastąpiły dwie epoki, podczas których Bóg przygotowywał i wybierał lud, do którego miał posłać swego jednorodzonego Syna. Okres ten zakończył się, gdy Jezus został odrzucony przez przywódców Izraela (Amos 3:2; Łuk. 13:35). Jezus zwrócił się do tych przywódców: „mię nie ujrzycie od tego czasu, aż rzeczenie: Błogosławiony, który idzie w imieniu Pańskim” (Mat. 23:39).

Niemal 2 000 lat minęło, odkąd żydowscy przywódcy odrzucili Jezusa. Dziś widzimy, jak szybko Wiek Ewangelii zbliża się ku końcowi. Księga Objawienia rozdz. 19-20 dostarczają nam szczegółowych informacji na temat rzeczy, których dokona Boska wola, gdy zakończy się Wiek Ewangelii a rozpocznie Wiek Tysiąclecia. Ta cudowna zmiana nastąpi już wkrótce!

Rozdział 19

Objawienie 19 informuje nas o: (1) ogłoszeniu, że nadszedł czas sądu ostatecznego nad ziemskimi instytucjami, (2) ogłoszeniu, że małżeństwo Baranka się dopełniło oraz podaje nam (3) proroczy i symboliczny opis, jak obecny porządek społeczny na ziemi się zakończy.

Obj. 19:1-6 ogłasza, że jest to czas na zmianę! Po opisie zniszczenia Babilonu, zastępy niebiańskie chwala Boga w niebie. Nadszedł w końcu czas na naprawienie wszystkich rzeczy. Teraz całe stworzenie ujrzy sprawiedliwy Boży sąd nad wielkim zepsuciem, które niszczyło ziemię i zabijało świętych. Kolejne słowa uwielbienia związane są z wdzięcznością za przyszłe błogosławieństwa, które Bóg gotów jest wylać na ludzkość. Wielbienie Boga będzie trwać przez całe wieki przyszłe (Efezj. 2:4-7)!

Jan widzi zupełny Kościół, odzwierciedlający przymioty Ojca bez żadnej przeszkody, chwala Boga. Alleluja, chwała Stwórcy! Jan słyszy również głos dochodzący z tronu, że nadszedł czas, by wszyscy chwalili Boga, od najmniejszego do największego (Jer. 31:34; Izaj. 9:6-7). „Teraz wszyscy Jego służą, ci, którzy się Go boją, mali i wielcy, i z całego świętego wszechświata pochodzi pieśń, wielka jak morze, silna jak grzmot, Alleluja!” (Streeter, str. 549; Rzym. 8:19; Psalm 19:1-6).

Obj. 19:7-10 wyjaśnia, dlaczego jest to czas takiej radości. Nadeszło wesele Barankowe! Wyrażenie „wesele Barankowe” jest symbolem czasu, gdy Kościół Jezusowy, Jego Oblubienica będzie zupełna – gdy zgromadzi On całą niebiańską pszenicę do swego spichlerza (Jan 14:2-3). Teraz wszyscy „zobaczą”, czyli dowiedzą się, jaki był cel Wieku Ewangelii (1 Piotra 2:9,10), czyli rozwój duchowej rodziny, kapłaństwa mającego wypełnić Jego obietnicę daną Abrahamowi. W tym celu Bóg uczynił przysięgę (Psalm 11:4; Hebr. 5:8-10). Teraz już Jego Kościół jest odziany w nieśmiertelność. Jest jak On, a ich dzieła kroczą za nimi (1 Jana 3:2-3). Byli oddzieleni od świata, a teraz będą leczyć ludzkość i przywracać ją do opustoszałego dziedzictwa (Izaj. 49:8).

Ci, którzy kroczą za Małżonką Barankową, także są błogosławieni, a Boskie słowo jest prawdziwe. To wielkie grono ludzi, którzy żyli poniżej swoich przywilejów. Ci uczniowie Chrystusa, będący zaproszeni do porzucenia wszystkiego i kroczenia za Barankiem, gdziekolwiek On prowadzi, są szczerzy wobec Jezusa, ale okazali się mniej wierni niż mogli być (Obj. 14:4; Psalm 45:13-14; Obj. 7:14).

Jan, kłaniając się posłańcowi, który pokazuje mu te rzeczy, przypomina nam to, o czym powiedział Jezus w zapisie Marka 10:18 – „Nikt nie jest dobry, tylko jeden, to jest Bóg”. Dlatego pokornie chylimy się przed naszym Bogiem, wiedząc, że jest On dawcą wszelkiej rzeczy dobrej i każdego doskonałego daru (1 Kor. 4:7).

Obj. 19:11-16 doprowadza nas do czasu który nastąpi po weselu, gdy Jan widzi, że Chrystus i Jego Oblubienica mają być objawieni światu i kontynuować przeprowadzanie wielkiego Bożego planu. Jest to czas apokalipsy Chrystusa – chwila, gdy objawi się światu. Właśnie wtedy zostanie wypełniona ostatnia część zapowiedzi z Łuk. 13:35, a cały Izrael „zobaczy” tego, którego przebodli (Zach. 12:10).

Diadem jest wysadzaną klejnotami koroną, czyli opaską noszoną jako symbol suwerenności. Jest to czas dla świata, by został przedstawiony Jezusowi, Zbawicielowi świata. Jego szata splamiona jest „krwią”, ponieważ

„tłoczy prasę wina zapalczywości i gniewu Boga wszechmogącego” (Obj. 19:15). Nastął czas, by Lew z pokolenia Judy zaatakował przeciwnika (Izaj. 63:3; Judy 1:14,15).

Nastął czas, by wszyscy usłyszeli słowa wychodzące z ust Jego przez Pismo Święte. Zło zostanie usunięte a Jego laska żelazna rozkruszy na kawałki wszystkie przeszkody utrudniające ludziom zrozumienie i posłuszeństwo względem czystego języka wypowiedzianego przez usta Bożych proroków od początku świata (Dzieje Ap. 3:21; Psalm 2:8,9).

Objawiciel podaje nam również imię, przez które świat pozna Jezusa, gdy będzie wzrastał w łasce i poznaniu tak jak „zwycięzcy” z poprzedniego Wieku: „Król królów i Pan panów” (Obj. 19:16). Ten król umożliwi wszystkim rodzajom ziemi błogosławienie siebie (1 Mojż. 12:3, 28:14, 22:16-18).

W Obj. 19:17 Jan dostrzega „anioła stojącego w słońcu”. Jest to kolejny symbol klasy Kościoła, pełnego w chwale, święcącego jak słońce w Królestwie Bożym (Mat. 13:43). Nastął czas na punkt kulminacyjny czasu ucisku, który zakończy Wiek Ewangelii [jeden z Redaktorów sugeruje, że „aniołem stojącym w słońcu” z Obj. 19:17 może być Jezus, Syn przymierza obietnicy. Dalej zauważa, że Obj. 20 jest podzielone na 4 paragrafy odnoszące się do tysiącletniego królestwa Chrystusa: (1-3) związanie Szatana, (4-6) pierwsze zmartwychwstanie, (7-10) rozwiązanie Szatana, (11-15) ogólne zmartwychwstanie].

Ciało pomaga ludziom się poruszać, ale teraz „ciało” tych ziemskich systemów, a szczególnie tych przeciwnych Królestwu Chrystusowemu, ma być niszczone. Prawda (miecz obosieczny, który wychodzi z ust Jezusa) położy koniec fałszywym twierdzeniom, które głoszą, że są prawdziwe, ale w rzeczywistości pochodzą od bestii i fałszywego proroka. Papiestwa i jej córek, wraz z tymi, którzy sympatyzują z ich błędami, już więcej nie będzie (Sof. 3:9).

Rozdział 19 pokazuje nam, że czas żniwa dokona dwóch rzeczy: zżęcia pszenicy do chwały oraz zżęcia nominalnej „winnicy ziemi” do prasy sądu (Obj. 14:19).

Objawienie 20

Rozdział 20 przenosi nas jeszcze dalej w czasie. Ładne podsumowanie tego fragmentu pojawiło się na BibleStudentsDaily.com w poście z czerwca 2016: „Objawienie. Perspektywa z roku 2016”. „Wersety 1-3 wskazują, że związany będzie zarówno diabeł prawdziwy jak i diabeł symboliczny, czyli systemy zbudowane na jego kłamstwie. W ten sposób wszystkie kamienie, o które można byłoby się potknąć na drodze do pełnego pokoju Królestwa, zostaną usunięte. Jest to powód nie tylko do związania literalnego Szatana ale także zniszczenia

wpływów bestialskich rządów, które tak utrudniły życie rodzajowi ludzkiemu (Dan. 2:35-44; Psalm 2:8,9; Obj 2:26-27).

Wersety 4-11 wskazują na (1) nagrodę dla prawdziwego Kościoła, który będzie panował z Chrystusem, (2) „krótki czas”, kiedy to Szatan będzie doświadczał świat pod koniec tysiąca lat – koniec okresu nauki dla ludzkości oraz na (3) wieczne zniszczenie Szatana, jego naśladowców oraz zepsutych cywilnych oraz religijnych systemów.

Wersety 12-15 pokazują ostateczny sąd miliardów ludzi na ziemi przy końcu panowania Mesjasza. Będzie to ostatni sąd w historii, kiedy to Bóg zniszczy we wtórej śmierci tych wszystkich, którzy dalej nie będą w pełnej harmonii z Jego doskonałym zakonem miłości. Zarówno piekło jak i śmierć będą wrzucone do ognia – na zniszczenie, zapomnienie, to jest wtórą śmierć (Obj. 20:14”).

Po weselu Jezus i Jego Oblubienica będą razem. Zmartwychwstanie Kościoła jest wynikiem pierwszego zmartwychwstania (Obj. 14:4; Jak 1:17-19). Stanie się on nieśmiertelny i ujrzy Boga takim, jakim jest. Jezus prowadzi swój uwielbiony Kościół jak głowa prowadzi swe ciało, a ono czeka na Jego wskazówki. Pierwszym, priorytetowym zadaniem, będzie usunięcie źródła zła i w tym celu zostaną do tego przygotowane odpowiednie warunki. „Wąż starodawny”, który zwiódł Ewę, zostanie tym sposobem uwięziony na 1000 lat.

Sześć tysięcy lat grzechu, smutku i śmierci zakończy się skompletowaniem Kościoła przy końcu żniwa Wieku Ewangelii, rozpoczynając okres tysiącletniego Królestwa. Otworzy się brama dla wszystkich zrodzonych w grzechu, by mogli powstać i usłyszeć głos Syna Człowieczego (Jan 5:25-29). Ofiara okupowa Jezusa (za wszystkich) zapewnia nadzieję na Królestwo każdemu spośród dzieci Adama (Izaj. 9:6).

Jezus i Jego Oblubienica będą kierować wszystkimi sprawami Królestwa na ziemi, tak że wola Boża będzie się działa zarówno w niebie, jak i na ziemi. Widzimy, że Kościół ma udział w pierwszym zmartwychwstaniu (Obj. 14:4; Jak. 1:17-18) i że stanie się nieśmiertelny oraz ujrzy Go takim, jako jest.

Próba czekająca ludzkość na „krótki czas” z wersetu 7 będzie dozwolona, ale wówczas wszyscy będą mieli już doświadczenie konsekwencji zła. Większość oczekiwać będzie wiecznego życia w Królestwie, w którym mieszka sprawiedliwość, gdzie Prawda wypełnia ziemię jak wody wypełniają morze. To umożliwi tym naśladowcom Boga odpowiedzieć kusicielowi w taki sam sposób, w jaki odpowiedział mu Jezus, gdy był na puszczy (Mat. 4:4,7,10). Wówczas Szatan i Jego posłańcy zostaną wrzuceni do „jeziora ognia i siarki”, czyli przestaną istnieć. Dozwoleństwo złego będzie wówczas pełne i od tej

pory będzie probierzem poznania na całą wieczność.

Wielki biały tron pokazuje Jezusa z Jego Oblubienicą, mających pełną kontrolę nas sprawami społecznymi i duchowymi. Ich panowanie będzie odzwierciedleniem czystości, świętości, prawości, sprawiedliwości, prawdy i pokoju. Słowem, miłość aktywna w działaniu stanie się powszechna na całej ziemi (Izaj. 25:6-9; Mat. 25:31-46). W owym dniu Stary i Nowy Testament przemówią do wszystkich ludzi, lecz będzie tam również inna „księga”. Będzie to zapis prowadzony w Bożym umyśle a dotyczący każdej jednostki w Królestwie, odnoszący się do jej doświadczeń i postępowania. Wówczas, inaczej niż w naszym obecnym postępowaniu wiarą, ludziom zostanie przywrócona możliwość okazania (przez doskonałość postępowania) stopnia rozwoju ich wiary. Wiek Tysiąclecia (uczynków) jest przeznaczony dla ludzkości. Wiek Ewangelii (wiary) jest przeznaczony dla Kościoła – przyszłego kapłaństwa dla ludzkości.

Ostatnim wrogiem, który będzie zniszczony, jest śmierć (1 Kor. 15:26; Obj. 21:4). Śmierć była karą za grzech. Pierwsza śmierć była karą za grzech Adama. Wtóra śmierć będzie karą za indywidualny grzech. Pierwsza jest snem, podczas gdy druga – wiecznym zniszczeniem. Śmierć (stan odziedziczony od Adama) i piekło

(gdzie umarli śpią) mają być zniszczone.

Zanim jednak nastąpi druga śmierć, musi wystąpić drugi grzech. Zanim pojawi się jakiś wtóry grzech, musi być dostępny standard do wtórego sądu. Zanim nastąpi drugi sąd, musi być dostępne drugie życie, to jest uwolnienie od pierwszej śmierci (Adamowej). Przy końcu tysiąca lat uczynki każdej osoby zostaną poznane i w owym czasie każda osoba żywiąca dumę lub samolubstwo w swym sercu, nie będzie miała przyszłości w sprawiedliwym Królestwie Bożym (2 Piotra 3:11,13,17,18).

Przybliżył się czas

Czy żyjemy obecnie pokolenie lub dwa od końca żniwa? Jako dziecko moja mama jeździła na koniu, w saniach i na wozie. Jako babcia latała ze swoimi wnukami do Norwegii na spotkania z rodziną. Czy niektóre z naszych dzieci nie będą miały wkrótce wspomnień z oczyszczenia (Armagedonu) świata i nie dożyją czasu przywrócenia wszystkich rzeczy? Dążmy do naszego celu i dołóżmy wszelkiej pilności podczas czasu, który pozostał. Usiłujmy, byśmy byli znaleźieni godnymi uczestnictwa w pierwszym zmartwychwstaniu (Łuk. 13:24; Psalm 150).

Dolan Joseph (USA)